

INGEZONDEN

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

VERGIFTIGING MET OLEUM CHENOPODII.

In een ingezonden stuk in dit *Tijdschrift* van 25 November maakt prof. SCHÜFFNER bezwaar tegen mijn voorschrift, dat een kind drie dagen achtereen 3 maal zooveel druppels oleum chenopodii zou moeten krijgen, als het jaren oud is. Ik heb echter in de vier regels, welke ik formuleerde ter voorkoming van doodelijke vergiftiging, niet geschreven, dat de patiënt zooveel *moet* hebben, maar dat hij niet meer *mag* hebben. Voor massa-kuren zooals in Indië, waarbij nauwkeurige controle wel niet steeds zal kunnen geschieden, is bovengenoemde doseering ongetwijfeld reeds te hoog. Voor een kuur, waarbij, gelijk in een ziekenhuis een dergelijke controle wél mogelijk is (maar waarbij ik niet boven 3 maal 10 druppels per dag ga), acht ik deze doseering echter wel toelaatbaar, op grond van mijn ervaring met zeker meer dan duizend kuren zonder een enkel ernstig vergiftigingsgeval. Bleek ons een kuur van drie dagen niet noodig, doordat den eersten dag wel, den tweeden dag geen wormen werden geloosd, dan werd met twee dagen volstaan en in een enkel uitzonderingsgeval is de kuur vroeger afgebroken, omdat de indruk werd verkregen, dat lichte vergiftigingsverschijnselen ontstonden.

De eisch, dat met een ééndaagsche kuur moet worden volstaan, kan juist zijn, wanneer goede controle niet mogelijk is, maar zou in zijn algemeenheid (bij de gemiddelde werkzaamheid van de olie hier te lande) mijns inziens noodeloos tot een vrij groot percentage onvolledig geslaagde ascariskuren bij kinderen leiden.

Ik ben collega SCHÜFFNER evenwel erkentelijk voor de gelegenheid, welke zijn opmerkingen mij gegeven hebben, om mijn „eischen” in bovenstaanden zin uit te breiden en te verduidelijken.

Groningen, 27 November 1939.

J. VAN LOOKEREN CAMPAGNE.

ZIEKTE VAN THOMSEN.

Dr. C. KLEIN besluit zijn belangwekkende beschouwing over bovengenoemde zeldzame aandoening met de mededeeling, dat hij adrenaline per spray heeft laten inhaleeren, omdat hij inspuitingen ondoelmatig achtte, doch dat de uitwerking na inhalatie minder duidelijk was. Ik zou nu willen vragen, of door toediening, per os, van ephedrine of sympatol geen langer durende verbetering zou kunnen worden verkregen misschien *zonder* de genoemde hinderlijke verschijnselen na de inspuiting van adrenaline.

Staphorst, 27 November 1939.

J. VAN ETTINGEN.

KOOLMONOXYDEVERGIFTIGING.

Naar aanleiding van het artikel „Waarschuwing bij koolmonoxydevergiftiging” van collega KRANENBURG en de opmerking, dat snel herstel mogelijk is door inademing van 7 pCt. koolzuur-zuurstof, wil ik de aandacht vestigen op een hier, naar ik meen, nog weinig bekende therapie, die zelfs in ernstige gevallen nog werkzaam is gebleken, namelijk de intraveneuse injectie van 10 cM³ chromoson, dit is een oplossing van methyleenblauw en glycolose (ongeveer 5 pCt. methyleenblauw in 25 pCt. glycolose-oplossing). Deze methode berust op de eigenschap van methyleenblauw om zuurstof op de weefsels over te brengen. Zoowel proeven op dieren (WARBURG en THUNBERG) als ervaringen met ernstige gevallen van lichtgasvergiftiging (F. DEUTSCH en E. WEISZ) hebben in de practijk het groote nut bewezen: De patiënten herrezen als uit den dood.

Amersfoort, 28 November 1939.

M. KAMERLING.